



## مقایسه خصوصیات فیزیکی و شیمیایی متیل استر روغن سویا به عنوان بیودیزل با سوخت دیزل مرسوم در ایران (۲۴۲)

حمید مشهدی میغانی<sup>۱</sup>، مرتضی الماسی<sup>۲</sup>، حسین باخدا<sup>۳</sup>، مهدی محسنی فر<sup>۴</sup>

### چکیده

در این تحقیق خواص فیزیکی و شیمیایی بیودیزل تولیدی با سوخت دیزل رایج در کشور و ترکیبات مختلف این دو سوخت مورد مقایسه قرار گرفتند. بدین منظور متیل استر سویا از ترنس استریفیکاسیون روغن پالایش نشده سویا توسط الكل متیلیک و در حضور متوكسید سدیم به عنوان کاتالیز ر و در دمای ۷۵ درجه سانتیگراد تهیه گردید. سوخت های مورد آزمایش شامل سوخت دیزل مرسوم در ایران به عنوان سوخت مرجع و ترکیبات متیل استر سویا تولیدی بر مبنای حجمی ۲۵، ۵۰، ۷۵ و ۱۰۰٪ که به ترتیب با نمادهای B00، B50، B25 و B100 نامیده می شوند در نظر گرفته شدند. نتایج آزمایش های شاخص ستان، گرانزوی، نقطه اشتعال و وزن مخصوص متیل استر خالص سویا را به ترتیب ۶۰/۸٪، ۳۱/۵٪، ۵۶/۸٪ و ۱۱/۶٪ بیشتر از سوخت دیزل نشان می دهد. ارزش حرارتی، مقدار گوگرد، میزان خاکستر و نقطه ریزش متیل استر خالص سویا را به ترتیب ۱۰۰، ۱۱/۶ و ۹ درجه سانتی گراد کمتر از سوخت دیزل مرسوم می باشدند. نتایج آزمون ها، تشابه وخت B25 را نسبت به B00 و در مواردی برتری آن را تأیید می کند. بطوری که آهنگ تغییرات خواص وخت B25 به عنوان نزدیک ترین سوخت به سوخت دیزل مرسوم روندی مشابه B00 را داشته و در مورد ارزش حرارتی، گرانزوی، وزن مخصوص و عدد اسیدی کاهش اندکی بترتیب به میزان ۱/۳، ۳/۶۶٪ و ۷٪ برابر داشته است. نتایج آزمونهای B50، B25 تأثیر مقدار بیودیزل موجود در ترکیب سوخت را مورد تأیید قرار می دهند. بصورتی که نقطه اشتعال و نقطه ابری شدن ترکیبات دارای متیل استر سویا بیشتر از سوخت دیزل مرسوم می باشد.

**کلید واژه:** بیودیزل، متیل استر سویا، ترنس استریفیکاسیون، خصوصیات وخت

۱- هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی اراک، استادیار گروه مکانیک ماشینهای کشاورزی، پست الکترونیک: Hamid\_Mashhadi@yahoo.com

۲- هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم تحقیقات تهران، دانشیار گروه مکانیک ماشینهای کشاورزی

۳- هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم تحقیقات تهران، دانشجوی دکترا مکانیزاسیون

۴- کارشناس ارشد مکانیزاسیون ماشینهای کشاورزی



در سالهای اخیر بدلیل کاهش منابع سوختهای فسیلی و مسائل زیست محیطی و قابلیت تجدی‌دپذیری اینگونه از سوختها تحقیقات وسیعی در راستای امکان استفاده از بی‌ودی‌زل به جای سوخت دی‌زل انجام یافته است. بیوگاز، بیوتانول، بیوبنزین و بیودیزل از مهمترین اعضای این خانواده از سوختها محسوب می‌شوند. از آنجا که قسمت اعظم آلاینده‌هایی نظیر ترکیبات نیتروژن، مناکسید کربن، دی‌اکسید کربن و ذرات جامد متعلق از گاز خروجی اگزوز موتورهای دیزلی ناشی می‌شوند، لذا در میان سوختهای زیستی موجود، تحقیق در راستای یافتن سوختن جایگزین و مناسب برای سوخت دیزل سهم وسیعی از تحقیقات را به خود اختصاص داده است [۵]. از مهمترین دلایل انتخاب بیودیزل‌ها می‌توان به تجدیدپذیری، مقادیر کمتر آلاینده‌های حاصل از احتراق، عدم نیاز به تغییر در ساختار موتور اشاره کرد [۷]. سویا در سال ۱۳۸۶ دارای سطح زیر کشت ۹۲۰۰ هکتار در ایران بوده و ۱۲٪ تولید دانه‌های روغنی را شمل می‌شود. دوره رشد کوتاه، امکان استفاده از آن به عنوان کشت دوم را ایجاد کرده و کاربردهای صنعتی و خوراکی آن سبب شده است که تحقیقات گسترده‌ای در دنیا بر روی استفاده از روغن آن بجای سوخت دی‌زل انجام گیرد.

چهار روش اصلی برای تولید و استفاده بیودیزل از روغن‌های نباتی شامل ۱-استفاده مستقیم از روغن‌های گیاهی به عنوان سوخت ۲-میکرو امولسیون ۳-پیرولیز ۴-ترانس استریفیکاسیون روغن‌های گیاهی می‌باشد. روش استفاده مستقیم از روغن‌های گیاهی به عنوان سوخت دارای مزایایی از جمله راحتی در حمل و نقل، محتوی حرارتی مناسب، وجود منابع فراوان و تجدیدپذیری آزاد می‌باشد. اما استفاده از این مواد بدلیل خورندگی بیش از حد قطعات متحرک بواسطه بالابودن ویسکوزیته، نقص در سیستم احتراق موتور به واسطه آلاینده‌های موجود در روغن، آلودگی زودهنگام روغهای روان‌ساز، فراریت کم و پایین بودن ضریب اشتعال، فعالیت شیمیایی هیدروکربن‌های غیراشباع، تشکیل رسوب کربن بر روی قطعات موتور و چسبندگی رینگهای روغنی معاوی همراه است [۳]. لذا استفاده مستقیم از این مواد مناسب نبوده و نیازمند تغییر در خواص آنها است از رایج ترین روش در صنعت برای تولید سوخت از روغن‌های گیاهی و چربی‌های حیوانی ترانس استریفیکاسیون یا الکولیز است [۴]. ترانس استریفیکاسیون عبارت است از واکنش دادن یک روغن گیاهی یا چربی حیوانی با یک الکل برای تولید استر به عنوان بیودیزل و گلیسرول می‌باشد. بررسی آلاینده‌های حاصل از بیودیزل تولیدی از روغن‌های پسماند نشان می‌دهد که با استفاده از بیودیزل خالص میزان مونوکسید کربن ۵۸/۹ درصد کاهش، دی‌اکسید کربن ۶/۸ درصد، اکسید نیتروژن ۳۷/۵ درصد، دی‌اکسید گوگرد



۵۷/۲ درصد افزایش در دیاکسید نیتروژن میزان ۸۱ درصد روی داد [۶]. در تحقیقی که در زمینه تولید بیو دیزل از روغن دانه منداب و ترکیبات مختلف متیل استر منداب شتری با سوخت دیزل مرسوم دریافتند با افزایش سهم متیل استر منداب شتری، نقطه اشتعال، ارزش حرارتی، شاخص ستان، نقطه ابری شدن، نقطه ریزش و میزان گوگرد در جهت کارایی مناسب سوخت، کیفیت احتراق و همچنین پخش آلاینده‌ها بالاخص ترکیبات گوگرد بهبود پیدا کرد [۱]. نتایج تحقیق انجام شده در مورد مقایسه ترکیبات حاوی متیل استر کلزا و سوخت دیزل مرسوم در ایران انجام شده است نشان می‌دهد این ترکیبات به واسطه بالاتر بودن عدد ستان و نقطه اشتعال به ترتیب به میزان متوسط در سوختهای حاوی متیل استر کلزا ۴/۸۱٪ و ۴۹/۵٪ نسبت به سوخت دیزل خالص افزایش نشان دادند و از نظر این خواص بر سوخت دیزل برتری داشتند. این برتری از نظر کمتر بودن مقادیر نقطه ریزش و ابری شدن و مقدار خاکستر نیز مشاهده شد [۲].

#### مواد و روشها

کلیه مراحل استخراج و استریفیکاسیون و تجزیه در آزمایشگاه شیمی آلی مجتمع آزمایشگاهی دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم تحقیقات تهران و همچنین آزمونهای ترکیبات مختلف سوخت در آزمایشگاههای واحد ارزیابی نفت خام پژوهشکده صنعت نفت تهران در سال ۱۳۸۶ انجام گردید. تیل و اتیل استر روغنهای گیاهی ویژگیهای رفتاری شبیه به سوخت دیزل دارند در نتیجه این تحقیق در راستای تهیه سوخت گاهی و تهیه متیل استر روغن سویا از روغن پالایش نشده بدلیل کاهش هزینه های تولید و جلوگیری از بروز اثرات نامطلوب در راندمان تولید در حضور کاتالیزور متوكسید سدیم و همراه الكل متیلیک استفاده گردید. پس از تهیه متوكسید سدیم و تیتراسیون الكل و اختلاط الكل و سدیم و واکنش با کاتالیزور و غیرفعال نمودن آن و مرحله جداسازی اولیه و ثانویه نمونه برای تعیین خواص مختلف سوخت در آزمایشگاههای پژوهشکده صنعت نفت تهران آزمایشها مشخصه های سوخت انجام گردید. در انجام آزمونای سوخت از روشهای استاندارد مورد تأیید و به شرح زیر استفاده گردید:

برای اندازه‌گیری چگالی از دستگاه چگالی‌متر دیجیتال تحت استاندارد D4052 متعلق به استانداردهای انجمن آزمون و مواد آمریکا (ASTM) استفاده شد. روش کار بدین صورت بود که حجم کوچکی در حدود ۰/۰ میلی‌لیتر از نمونه را به دستگاه تزریق کرده و پس از برطرف شدن



نوسانات در عدد ارائه شده بر روی مانیتور دستگاه که نشانه کالیبره کردن اتوماتیک دستگاه بود، دانسیته نمونه به طور اتوماتیک محاسبه شد.

گرانروی سینماتیکی براساس زمان عبور حجم معینی از مایع در دمای ثابت ۴۰ درجه سانتیگراد اندازه گیری شد. برای اندازه گیری گرانروی سینماتیکی از دستگاه گراز وی سنج استوالد تحت استاندارد D446 استفاده شد. برای تعیین گرانروی سوخت از دستگاه حمام ویسکوزیته استفاده گردید. روش آزمایش به این صورت بود که ابتدا حمام گرانروی را در دمای آزمایش ۴۰ درجه سانتی گراد تنظیم کرده و با توجه به اطلاعات مربوط به ویسکوزیته تقریبی روغن نسبت به انتخاب به لوله ویسکومتر مناسب با گستره اندازه گیری مورد نظر اقدام شد. در این صورت گرانروی براساس رابطه (۱) بدست آمد. که در آن:

$$V = C \cdot T \quad (1)$$

$V$  = گرانروی سینماتیکی (سانتیمتر استوک)  
 $C$  = ثابت کالیبره گرانروی سنج (میلیمتر) بر مجدور ثانیه بر ثانیه)

$T$  = متوسط زمان عبور نمونه (ثانیه)، می باشد.

دمای نقطه اشتعال یکی از معیارهای سنجش تمایل نمونه به تشکیل ترکیب قابل اشتعال با هوا تحت شرایط کنترل شده آزمایشگاه می باشد. نقطه اشتعال سوخت پایین ترین دمایی است که در آن سوخت به اندازه کافی به بخار تبدیل می شود و با هوا یک مخلوط قابل اشتعال ایجاد می کند بطوری که با نزدیک شدن شعله آتش به آن در یک لحظه مشتعل و سپس خاموش می شود. این پارامتر از رابطه (۲) محاسبه گردید. که در آن:

$$FP = C + 0.0033(760 - P) \quad (2)$$

$P$  = نقطه اشتعال بدست آمده از آزمون (درجه سانتیگراد)  
 $C$  = فشار هوای محل آ مایش (میلیمتر جیوه)

$FP$  = نقطه اشتعال تصبح شده (درجه سانتیگراد)، می باشد.

نقطه احتراق پایین ترین دمایی است که در آن سوخت به اندازه ای بخار تولید کند که با نزدیک کردن شعله، مشتعل شود و این اشتعال مدتی ادامه یابد. این آزمایش به وسیله دستگاه پنسکی-مارتنز و به روش بسته انجام شد.

پایین ترین دمایی که سوخت هنوز در آن بحالت سیال است را نقطه ریزش گویند. این آزمون توسط دستگاه تعیین نقطه ریزش انجام گردید. بدین صورت که سرد کردن را پس از ظهور حالت مومی



ملکولهای سنتگین ادامه داده تا تمام نمونه به حالت موئی و متبلور درآد و دیگر سوخت جریان نیابد.  
دماهی آستانه توقف جریان به عنوان نقطه ریزش درج گردید.

نقطه ابری شدن پایی نترین دمایی است که در آن دما در سوخت مایع اولین ذرات کریستال و موئ ظاهر می شود. نمونه را در استوانه شیشه ای استانداردی به قطر خارجی  $33/2 - 34/8$  میلیمتر و ارتفاع  $125 - 110$  میلیمتر تا سطح علامت خورده استاندارد ریخته، سپس به منظور ایجاد شرایط همگن در محلول، آن را به دمای  $40$  درجه سانتیگراد رساندیم. نمونه را حداقل  $14$  درجه سانتیگراد بالای نقطه ابری شدن و پس از هم دما شدن با محیط در دستگاه سرد کن قرار دادیم و در هر  $3$  درجه سانتیگراد کاهش، دمای نمونه کنترل و به محض رویت اولین ذرات کریستال و موئی شکل، دمای نمونه بعنوان نقطه ابری شدن اعلام گردید.

اندازه گیری میزان گوگرد به روش اشعه ایکس انجام شد. برای این کار نمونه را در ظرف مخصوص دستگاه قرار داده و دستگاه بطور اتوماتیک در سه تکرار میزان گوگرد را اندازه گیری نمود بطوریکه سرعت آنالیز آن  $1$  تا  $2$  دقیقه در نمونه بود.

ارزش حرارتی شامل میزان انرژی آزاد شده از جرم مشخص ماده می باشد و به صورت خالص وی از خالص وجود دارد. در حالت خالص ماده تولیدی به حالت گاز و آب حاصل به صورت مایع می باشد ولی در حالت ناخالص آب حاصل نیز بخار می شود. این آزمایش بوسیله دستگاه بمب کالری انجام شد. در این روش ارزش حرارتی با سوختن حدود یک گرم از نمونه در بمب کالری متر در شرایط کنترل شده تعیین گردید. ارزش حرارتی بطور اتوماتیک از محاسبه دمای قبل، بعد و در حین احتراق و با در نظر گرفتن انتقال حرارت حاصل از سوخت با تصحیح مقدار گوگرد موجود در نمونه بدست آمد. ارزش حرارتی محاسبه شده توسط دستگاه بصورت ارزش حرارتی خالص بود و می توان با توجه به رابطه (۳) ارزش حرارتی ناخالص را محاسبه نمود که در آن:

$$Qn = Qg - 02122H \quad (3)$$

$=$  ارزش حرارتی خالص در فشار ثابت و دمای  $25$  درجه سانتیگراد (مگاژول بر کیلوگرم)

$=$  ارزش حرارتی ناخالص در حجم ثابت و دمای  $25$  درجه سانتیگراد (مگاژول بر کیلوگرم)

$=$  درصد جرمی هیدروژن در نمونه، می باشد.

اطلاع از محدوده تقطیر سوختهای مایع برای تعیین مقدار فراریت سوخت، عددستان و همچنین بررسی اثر سوخت بر کاهش غلظت روغن، میزان انتشار دود، سهولت روشن شدن و نور کاربرد دارد.  
برای تعیین محدوده تقطیر از استاندارد D86 در فشار اتمسفر استفاده شد. در این روش  $100$  یلی ای تر



از نمونه در شرایط فشار اتمسفر تنظیر شد. مشاهده منظم دما و حجم میغان و حجم افت تنظیر ته به اطلاعات مورد نیاز بطور اتوماتیک صورت گرفت. دماهای ثبت شده را با بددا توجه به فشار استاندارد اتمسفر طبق رابطه (۴) تصحیح گردید که در آن:

$$C = 0.0009 (101.3 - P_k)(273 + t_c) \quad (4)$$

$P_k$  = فشار بارومتری موجود در زمان و  $t_c$  = دمای ثبت شده (سانتیگراد)

مکان تست (کیلو پاسکال)

می باشد.

شاخص ستان عددی است که بیانگر درصد حجمی ستان و هپتا متیل نتان در یک سوخت مرجع می باشد که همان خاصیت احتراق سوخت نمونه را دارد. این شاخص تحت استاندارد D976 محاسبه می شود. شاخص ستان بوسیله رابطه (۵) محاسبه گردید. که در آن:

(5)

$$CI = 454.74 - 1641.416D + 774.74D^2 - 0.554B + 97.803(LogM)^2$$

$M$  = نقطه جوش (درجه فارنهایت)  $CI$  = شاخص ستان سوخت

$B$  = متوسط نقطه جوش  $D$  = چگالی

می باشد.

اندازه گیری میزان اسید موجود در یک نمونه بر مبنای اندازه گیری وزن ماده بازی لازم جهت ختنی کردن یک گرم نمونه می باشد. عدد اسیدی برابر است با مقدار میلی گرم هیدروکسید پتاسیم مورد ناز برای تیتراسیون یک گرم از نمونه تا زمان ختنی شدن کامل نمونه. این آزمایش بوسیله دستگاه تیتراسیون انجام گردید. بدین صورت که وزن مشخصی از نمونه در مخلوطی از تولوئن و پروپانول و مقدار اندکی آب تیتر شد که تیرانت واکنش، هیدروکسید پتاسیم می باشد.

خاکستر به اکسیدهای به جا مانده پس از سوختن کامل مقدار مشخصی از سوخت گفته می شود که شامل ذرات جمد و ریز و ترکیبات فلزی بوده و به صورت درصدی از وزن نمونه سوخته شده تعیین می گردد. نمونه وزن شده را در بوته قرار داده و آن را در حرارت غیرمستقیم قرار داده تا زمانی که تمام نمونه سوخته و فقط کربن و خاکستر باقی ماند. سپس پسماند کربنی را در درون کوره ۷۷۵ درجه سانتیگراد به مدت ۱ تا ۲ ساعت حرارت داده تا زمانی که فقط خاکستر در ظرف باقی ماند پس از سرد شدن، وزن مورد نظر با استفاده از رابطه (۶) اندازه گیری شد که در آن:



$$ASH = \left( \frac{w'}{w} \right) \cdot 100 \quad (6)$$

$w'$  = وزن سوخت نمونه (گرم)

$w$  = میزان خاکستر (درصد)، می باشد.

برای تعیین مقدار کربن باقیمانده به روش کنرادسون نمونه مورد آزمایش تا دمای ۱۰ درجه حرارت داده تا زمانی که دود ظاهر شد و به تدریج حرارت را کم کرده تا ۵٪ حرارت وارد باعث سوختن کربن نگردید. پس از اتمام، دود شعله را مانند اول طوری تنظیم نموده که

فلز بوته سرخ رنگ شود و هفت دقیقه پس از سرخ رنگ شدن فلز تحتانی بوته فلزی بتوان کربن باقیمانده را پس از سرد شدن در دسیکاتور وزن کرد. میزان پسماند کربن طبق رابطه (۷) بدست آمد که در آن:

$$A' = \left( \frac{A}{W} \right) \cdot 100 \quad (7)$$

$A'$  = جرم نمونه (گرم)

می باشد.

## بحث و نتیجه گیری

نتایج کلیه آزمونها در جدول (۱) نشان داده شده است. نتایج آزمونهای وزن مخصوص سوختها افزایش این مشخصه ها را برای B100 نسبت به B00 در حدود ۴/۱٪ نشان داد. این افزایش نسبت به سوخت دیزل مرسوم با میزان سهم بیودیزل موجود در ترکیب به طور مستقیم در ارتباط بوده و کارایی این سوختها را اهش می دهد. دلیل این امر نیز وجود ترکیبات سنگین با ملکولهای پیچیده می باشد. کمترین میزان افزایش مشخصه مورد نظر برای B25 بدست آمده است که به میزان ۷/۰٪ نسبت به B00 افزایش نشان داد. نتایج آزمونهای گرانروی سوختها افزایش این مشخصه ها را برای B100 نسبت به B00 در حدود ۳۱/۴٪ نشان داد. این افزایش نسبت به سوخت دیزل مرسوم با میزان درصد بیودیزل موجود در ترکیب به طور مستقیم در ارتباط بود. دلیل این امر نیز حساسیت گرانروی به درجه حرارت و چسبندگی زیاد به سبب وجود ترکیبات سنگین با ملکولهای پیچیده و بروز مشکلات در سیستم سوخت رسانی می باشد. اثر گرانروی زیاد در کیفیت پودر کردن سوخت در هنگام پاشش ارزکتور است، بطوری که ارزکتور قادر نمی باشد سوخت را برای تبخیر و احتراق مناسب به قطوه های کوچک تبدیل کند. کمترین میزان افزایش مشخصه مورد نظر برای B25 بدست آمده است که به



میزان ۶۶/۳٪ نسبت به B00 افزایش نشان داد. این حالت از نظر اقتصادی مناسب بوده بصورتی که با اضافه نمودن درصد مناسبی از بیوپلیزل به سوخت دیزل مرسوم، سوتی با خصوصیاتی نزدیک به سوخت دیزل مرسوم خواهد بود. نتایج اندازه‌گیری نقطه اشتعال نشان داد که افزایش درصدهای مختلف متیل استر روغن سویا در سوخت ترکیبی باعث افزایش نقطه اشتعال سوخت شد بطوری که نقطه اشتعال B100 به میزان قابل ملاحظه ای نسبت به B00 تا ۲/۳ برابر افزایش داشت. کمترین میزان افزایش مشخصه مورد نظر برای B25 بدست آمد که به میزان ۱/۲ برابر نسبت به B00 افزایش نشان می‌دهد. دلیل این امر وجود هیدروکربنهای آلیفاتیک با تعداد کربن کم بدون باندهای دوگانه در سوخت دیزل می‌باشد. این خاصیت فاریت بالا و راحتی تبخیر و اشتعال سریعتر باعث کمتر بودن نقطه اشتعال سوخت دیزل مرسوم نسبت به بیوپلیزل می‌باشد. اگرچه نقطه اشتعال به طور مستقیم در کیفیت کار موتور تأثیرگذار نیست ولی از لحاظ احتیاط‌های ایمنی در حمل و نقل کردن و ابارکردن سوختها دارای اهمیت است.

نتایج اندازه‌گیری نقطه ابری شدن و ریزش نمونه نشان داد که زیاد شدن میزان سهم متیل استر روغن سویا در سوخت ترکیبی و کم شدن سهم سوخت دیزل مرسوم منجر به افزایش دمای نقطه ابری شدن و ریزش می‌شود. نقطه ریزش و نقطه ابری شدن B100 نسبت به B00 بترتیب ۴ و ۳ برابر افزایش نشان می‌دهد. این افزایش برای B25 نسبت به B00 بترتیب ۲ و ۱/۵ برابر می‌باشد. دلیل این امر قرار گرفتن ملکولهای گلیسرین آزاد در بین ملکولهای سوت و ممانعت از تشکیل ترکیبات مومی شکل بوده که موجب پایین آمدن نقطه ابری شدن و ریزش می‌گردد که این عوامل نقش مهمی در بهبود عملکرد موتور و شرایط نگهداری دارد. نتایج حاصل از اندازه‌گیری میزان گوگرد نشان داد که درصد گوگرد موجود در سوخت متیل استر روغن سویایی خالص به مقدار چشمگیری نسبت به سوخت دیزل مرسوم کمتر بود. بطور کلی نسبت میزان گوگرد B100 نسبت به B00 در حدود ۰/۱ می‌باشد. در نفت خام ترکیبات گوگرد به صورت محلول وجود دارد ولی بخش بیشتر گوگرد در مراحل پالایش جدا می‌شود. وجود گوگرد در سوخت نامطلوب است. اکسیدهای گوگرد که در مدت احتراق تشکیل می‌شوند می‌توانند به اسید تبدیل شوند و سبب خوردگی تدریجی اجزای موتور و فرسایش رینگها و بوش سیلندرها را شتاب بخشنده و نیز از نقطه نظر تأثیرات زیست محیطی نامطلوب می‌باشند. بطور کلی این کاهش برتری استفاده از سوختهای گیاهی یا ترکیبات آنها را نشان می‌دهد. نتایج اندازه‌گیری ارزش حرارتی نشان داد که ارزش حرارتی سوختهای بیوپلیزل از سوختهای فسیلی کمتر است. ارزش حرارتی B100 در حدود ۱۱/۶٪ کمتر از B00 بوده و کمترین میزان کاهش



مربوط به نسبت بین ارزش حرارتی B25 و B00 بوده که ارزش حرارتی B25 در حدود ۱٪ کمتر از B00 بود. دلیل کاهش ارزش حرارتی افزایش جرم ملکولی در راستای افزایش طول زنجیره کربن، وجود باندهای دوگانه بین اتمهای کربن و حضور اکسیژن در ساختمان ملکولی این ترکیبات باعث پایداری آنها در شرایط احتراق شده و این امر باعث کاهش ارزش حرارتی سوختها نسبت به سوختهای فسیلی که دارای ساختمان ساده‌تری هستند می‌شود.

نتایج اندازه‌گیری محدوده تقطیر نشان داد که با افزایش سهم متبیل استر سویا در سوخت ترکیبی محدوده تقطیر افزایشی افت. افزایش متوسط ۹/۶٪ میانگین دمای تقطیر B100 نسبت به B00 دلیل برتری برای بیودیزلها محسوب و ضریب ایمنی نگهداری این مواد را بالا می‌برد. دلیل افزایش محدوده تقطیر، افزایش متوسط طول زنجیره H-C سوخت بیودیزل و افزایش جرم ملکولی سوخت می‌باشد. نتایج آزمون شاخص ستان نشان داد که شاخص ستان روغن سویا ای خالص برابر ۸۰٪ بود که افزایش معادل ۳٪ در B100 نسبت به B00 را نشان داد. دلیل این افزایش این بود که عدد ستان با افزایش درصد استر با یک رابطه صعودی غیرخطی افزایش پیدا می‌کند که دلیل این امر را وجود گلیسرین آزاد و ملکولهای با طول زنجیره های بلند کربن در ساختمان بیودیزل که قابلیت صابونی شدن در مراحل تهیه را نداشته‌اند، دانست. ترکیبات مذکور قابلیت احتراق و ترکیب کمی داشته و باعث افزایش عدد ستان می‌شود. بیشتر بودن عدد ستان بیودیزلها باعث افزایش کیفیت احتراق و مزیت عمدی برای بیودیزلها به شمار می‌رود.



جدول ۱: مقایسه خصوصیات مตیل استرسویا و ترکیبات مختلف آن با سوخت دیزل مرسوم در ایران

آزمایش ASTM	روش	سوختهای مورد استفاده در آزمون					واحد	خصوصیت
		B100	B75	B50	B25	دیزل		
D4052	گرم بر سانتی متر مکعب	۰/۸۶۲۳	۰/۸۵۴۵	۰/۸۴۰۷	۰/۸۳۳۹	۰/۸۲۸۰	چگالی	
D445	گرانروی سی نماتیک	۴/۳۰۸	۴/۱۸۰	۳/۶۷۳	۳/۳۹۴	۳/۲۷۴	سانتی استوک	
D93	نقطه اشتعال	۱۰۲	۷۵	۶۶	۵۶	۴۴	درجه سانتی گراد	
D2500	نقطه ابری شدن	-۶	-۴/۸	-۳/۸	-۳	-۲	درجه سانتی گراد	
D97	نقطه ریزش	-۱۲	-۱۰	-۹	-۶	-۳	درجه سانتی گراد	
D2622	میزان گوگرد	۰/۰۹	۰/۱۲	۰/۴۳	۰/۶۶	۰/۸۴	درصد وزنی	
D240	ارزش حرارتی	۴۰/۱۰۵	۴۱/۰۴۱	۴۲/۶۲۵	۴۴/۳۱۹	۴۴/۷۷۴	مکاژول بر کیلو گرم	
D86	محدوده تقطیع		۲۴۰-۳۴۴	۳۲۳-۳۳۴	۲۱۲-۲۲۸	۱۵۴-۱۵۸	درجه سانتی گراد	
D976	شاخص ستان	۸۰/۴	۷۵	۷۰	۶۴	۶۰	---	میلی گرم
D664	عدد اسیدی برای هر گرم نمونه	۰/۴۶	۰/۴۰	۰/۳۲	۰/۲۵	۰/۱۸	هیدروکسید پتاسیم	
D482	خاکستر	۰/۰۸	۰/۱۰	۰/۱۲	۰/۱۴	۰/۱۶	درصد وزنی	
D483	میزان کربن	۰/۰۱۹					درصد وزنی	
D1533	میزان آب میلیون	۰/۰۴	۰/۰۳	۰/۰۲	۰/۰۲	۰/۰۱	قسمت در	



نتایج اندازه گیری عدد اسیدی نشان داد که اسیدیته ترکیبات حاوی متیل استر سویا بیشتر از سوخت دیزل بودند که در B100 نسبت به B00 افزایش اسیدیته ای معادل ۲/۵ برابر مشاهده گردید. کمترین میزان افزایش مربوط به نسبت بین اسیدیته B25 و B00 بود که ۱ دیته B25 ۱/۳ برابر بیشتر از B00 بود که دلیل این امر حضور اسیدهای چرب آزاد در این ختها و مقدار کمی اسید باقیمانده از مرحله خنثی سازی به هنگام تهیه خت می باشد.

نتایج تعیین درصد کربن و خاکستر نمونه نشان داد که درصد خاکستر ترکیبات حاوی متیل استر سویا کمتر از سوخت دیزل بود. بیشترین تفاوت مربوط به سوخت B100 نسبت به B00 بود که کاهش ۵۰٪ ایجاد نمود. این میزان کاهش در افزایش عمر سیستم احتراق نقش بسزایی دارد زیرا خاکستر حاوی رسوبات معدنی و اکسیدهای فلزی حل شده در سوخت است که مقدار زیاد آن در سوختهای مایع موجبات فرسودگی قسمتهای متحرک سیستم احتراق را فراهم می سازد. کربن اندازه گیری شده در حدود ۱۹٪ درصد وزنی متیل استر سویا بود که نسبت به B00 در حدود ۳۱٪ کاهش داشته است. نتایج آزمون میزان آب میزان آب در نمونه سوخت متیل استر سویا برابر ۴٪ در میلیون اندازه گیری شده است. دلیل میزان آب بیشتر در نمونه سوختهای بیودیزل نحوه استخراج و منشاء این سوخت ها است.

#### تشکر و قدردانی

بدینوسیله از خدمات آقای مهندس سید محمد جواد افضلی کارشناس محترم مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی خوزستان و کلیه مسئولین و پرسنل مجتمع آزمایشگاهی واحد علوم و تحقیقات تهران و پژوهشگاه صنعت نفت تهران سپاسگذاری می گردد.

#### منابع

- ۱- باخدا، ح. ۱۳۸۲. امکان استفاده از روغن منداب شتری به عنوان سوخت جایگزین و معرفی تکنولوژی تولید آن، پایان نامه کارشناسی ارشد، واحد علوم و تحقیقات دانشگاه آزاد اسلامی تهران
- ۲- مشهدی میغانی، ح. ۱۳۸۱. تحقیق درباره بکار گیری متیل استر روغن کلزا به عنوان سوخت در موتور اشتعال تراکمی کم دور رساله دکتری، واحد علوم و تحقیقات دانشگاه آزاد اسلامی تهران



3. Auld, D. L., Betties, B. L. and Peterson, C. L. 1999. Production and fuel characteristics of vegetable oils from oilseed crops in the Pacific Northwest. Proceeding of the international conference on plant and vegetable oils as fuel. ASAE, St. Joseph MI .Pages 92-97.
4. Bondioli, P. Mariani, C. and Sala, M. 2001. Vegetable oil derivatives as diesel fuel substitutes. Analytical aspects. Determination of methanol. JAOCs, 64(6):133-141.
5. Caruana, C. M. 2000 .Pollution control drives new interest in biodiesel. Chemical engineering process.Vol. (84):14–18.
6. Dorado, j. 2003 . Emission evaluation of soybean derived biodiesel fuel. Southwest research institute study sponsored by the department of energy and university of Idaho. Presented at DOE biodiesel emission testing meeting, WA.
7. Zanchi, M. 1998. Development of experiments with vegetable oils as a diesel substitute. Applied engineering in agriculture, 9(9):103-117.